

Това отиде тъй до петъ години. И спослѣ скришна вътрешна болѣсть заѣде Магдалинѣ.

Принуди ся да остави Парижъ, дѣто бѣ отишла да си останови, и да си върне въ Малкътъ си Куїж. А не следъ много тъя не стана вече отъ леглото.

Когато исхарчи парытѣ на продадените си украсенія, привъка единъ евреинъ, който купи южкътъ й за ефтенъ цѣнѣ въ брой, но съговоръ да си остане въ неї доколѣ бѫде живѣ. Сумата за којкто говоримъ бѣ послужила да си прѣхранятъ майката и дъщерята нѣколко години наредъ.

Двѣтѣ жени живѣли самы, и състоянието имъ не пмъ допущаше да държатъ нито единъ слуга.

На този часъ въ които си запознавамъ съ майкътъ и дъщерята, парытѣ, които бѣше далъ евреинътъ, бѣхъ на свирепеніе; другъ приходъ Магдалина неможеше да изнамери и очакването на лукътъ и на спомашътъ съединеніе съ трайни болѣзни, които телата, свирпило бѣ на безмѣрия грубостъ и подивеніе на характера й.

Горката Янка прѣносваше съ ангелско тѣло устремните наудничавости на майчинъ гравъ. Своляше глава и мъчливо и драго волно, съвестъ що не бѣ лишена нито отъ дѣятельностъ нито отъ постоанство. А колкото до началата които имаше не дължеше за тяхъ освѣти на себе си и на съвѣтытѣ, които й даваше баща й додѣ бѣ живъ, еще въ първата дни на дѣтинский й възрастъ; но имаше и един отъ онѣзи рѣдкытѣ натуры въ които дълбоко ся врѣзва все шо добро и прѣкрасно, и о които на опаки злато ся хльска безъ да оставя ни дирѣк.

Янка, на којкто майка й никога не бѣше й подумала нищо за вѣрѣ, освѣти ако нѣкога съ подигравкѣ и съ прѣзрѣніе, Янка, казувамъ, бѣше отъ самособе си благочестива; прочиташе съ неограничено благоговѣніе и почудваніе Евангелието; служаше Богу и почиташе го за всичкытѣ му съз-